

brand i en Nabokommune, og de kunne leje det Mandskab, der skal følge med, for at betjene Pumpen øjeblikkelig. Jeg kan derfor ikke finde, at det Ændringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem for Lyngby (Piper), er heldigt, og jeg vil anbefale det høje Ting, for saa vidt Ændringsforslaget ikke skulde blive taget tilbage, at stemme imod det.

Justitsministeren (Alberti): Jeg skal dertil bemærke, at Meningen med Bestemmelsen helt eller delvis naturligvis er den, at lægge det i Sogneraadets Haand i Overensstemmelse med en Beslutning, som dog skal stadfæstes af Amsraadet og Justitsministeriet, at bestemme, om det vil bruge lønnet Mandskab i hele den Udstrækning, hvori det kan ske, eller om det kun vil bruge det i enkelte Tilfælde og da paa hvilken Maade. Det forekommer mig, at det vil være naturligt at overlade dette til Sogneraadet, naar dets Beslutning bliver at stadfæste paa anførte Maade, idet Sogneraadet jo bedst er kendt med de lokale Omstændigheder, der kunne gøre sig gældende indenfor hvert enkelt Sogns eller Kommunes Grænser.

Forslagsstilleren (Piper): Det forekommer mig urigtigt, at man vil lade afholde disse Lønninger at den fælles Kommunekasse, hvortil alle bidrage, mens man samtidig dermed vil lade en Del af Kommunens Indbyggere vedblivende gøre Brandtjeneste som Borgerpligt. Hvis de Penge, som anvendes til Lønninger til Brandmandskabet, tilvejebragtes paa anden Maade — og det kunde meget godt tænkes, at Beboerne i en Del af Kommunen frivillig vilde give Bidrag, for at der for disse Penge kunde oprettes Brandmandskab — kunde jeg ikke have nogen Indvending derimod, men naar det skal tages af Kommunens Kasse, de offentlige Midler, mener jeg ikke, det er rigtigt at give Kommunalbestyrelsen Lov til at træffe en saadan Foranstaltning. Meget ofte vil den Del af Kommunen, der saaledes bliver favoriseret, paa Grund af sit store Befolkningstal sidde inde med de fleste Pladser i Kommunalbestyrelsen, og en saadan Foranstaltning vilde da være en Uret mod den øvrige Del af Befolkningen. Man kunde ogsaa tænke sig, at man lønede noget af Mandskabet ved Sprøjterne, mens man vedblivende lod dem, der skulde køre Vand, Redningsmandskab, Nedrivningsmandskab og hvem der nu ellers er, møde ifølge Borgerpligt. Jeg synes, at det

er galt her at favorisere nogle af dem, der skulde gøre Brandtjeneste, paa de andres Bekostning.

Justitsministeren (Alberti): Det forekommer mig ikke, at der er Grund til at nære de Betæneligheder, som det ærede Medlem (Piper) fremsatte, thi jeg tvivler paa, at der skulde findes noget Sogneraad, som vilde tilsidesætte en Del af Kommunens Beboeres Interesser saaledes, at det paabød Udgifter til andre Dele af Kommunen og lod dem udrede af den almindelige Kasse til Skade for dem alle; men selv om der skulde findes en saadan Kommune, tvivler jeg paa, at en saadan Bestemmelse vilde kunne blive stadfæstet enten hos Amsraadet eller i Justitsministeriet.

Stub: Jeg kan ikke give det ærede Medlem for Lyngby Ret i, at der vilde være noget forkert i at lønne en Del af Sprøjtemandskabet og ikke en anden Del. Sagen er jo, som jeg sagde, da Sagen var til 1. Behandling, at de Folk, der bor nær ved Sprøjtestationen, maa stadigvæk rykke ud med Sprøjterne, og derfor trækkes der i langt højere Grad Veksler paa dem end paa dem, der bo længst borte. Det forekommer mig derfor ikke at være uretfærdigt, om disse Folk fik en Godtgørelse for det Arbejde, de gøre. Naar det ærede Medlem mener, at Sogneraadene kunne være tilbøjelige til at tage Interessehensyn kan der jo være noget deri, men saa vil jeg anbefale det ærede Medlem at virke hen til, at vi fik Sogneraadene sammensatte paa en saadan Maade, at dette var udelukket, eller at vi i et hvert Fald ikke saa let ere udsatte for at der bliver taget særlige Interessehensyn, og det opnaa vi bedst ved at faa indført almindelig kommunal Valgret. Derfor vil jeg anbefale det ærede Medlem i sin Tid at være virksom for noget saadant.

Piper: Jeg kunde være meget tilfreds med den højtærede Justitsministers Erklæring, hvis han altid blev ved med at være Justitsminister, men da det jo er vekslende, er man ikke sikker paa, hvem der i Fremtiden sidder paa denne Plads, og da vilde Lovens Ord jo kunne blive fortolkede paa anden Maade. Jeg maa derfor fastholde mit Ændringsforslag.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.